

Вѣстникъ
„Смѣшлю“
се смиѣ всяка
Съббота.

Редакцията и
Администрацията
са намиратъ въ
Печатницата
на вѣстникъ:

„Българ. Знаме“
при издателя и
отговорника:

Ив. Дочковъ.

Единъ листъ:
едно гроша.

Цѣната на
„Смѣшля“ е:

За цѣла година:
въ Юж. България
2 рубли нови
въ Сѣв. България
2½ рубли нови

За 6 мѣсeци:
Отсамъ Балкана
5 франка.

Оттатъкъ Балкана
6 лева.

Така и за другите
Българии,
които сѫ извѣнъ
отъ нашия синури

ВѢСНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

СЛИВЕНЪ, 18-и МАЙ 1883 год.

Нашитъ билери.

Една чюма се е появила по настъ, и то каква, която иска да прави монополъ всичко по настъ, т. е. да искориява и да опустошава всичко, което ѝ не иде на гайдата. Тази чума сѫ дипломитъ. Работата е дошла до тута, че тази чума нѣма да остави даже и кафеджийцъ да упражняватъ званието си безъ диплома! Отъ този маймундженъ, под-големъ, под-грозенъ и под-несносенъ на дѣда ви Смѣшля. Не е чудно да не станатъ утре да искаятъ и отъ кундура-бояджийцъ диплома, че тогава да не оставятъ да лустросяватъ! Не е чудно да не скокнатъ да искаятъ и отъ дѣда ви Смѣшля диплома гдѣ е свършилъ курсътъ на сатириата, на хуморъта, на политиката, на литературата, съ една дума на смѣхътъ! И тогава?.. Шо ще прави дѣдо ви Смѣшля?.. Ха-ха-хаа! Шо ще прави ли! Той ще повика своите си смѣхолюбиви читатели и читателки и ще ги попита, като нѣма диплома, дали не ги е подигравалъ, развеселявалъ и разсмивалъ тѣй както подобава на името му? И това тѣхно свидѣтелство нещѣ ли да му послужи повече отъ колкото десетъ или двайсетъ докторски, адвокатски, университетски и пр. дипломи? Гдѣ е именно дипломата или ионе университетско свидѣтелство на нашитъ министри и директори, че сѫ свършили този курсъ? Гдѣ е именно дипломата или ионе

телство защо ся оставя да упражнява такъво звание? Нѣ не! Него-вите дѣла, неговата стремителностъ къмъ развитието на народътъ и неговите трудове говоратъ на неговата диплома и той съ пълно право занимава постътъ си макаръ и безъ диплома.

Зашо прочие да не се приспособи и тази мѣрка за нашитъ билери или естествено и отъ опитъ и по опитъ познати медици и хирурги? Това не е ли явно, че единому ставаме майка, а другому мащеха? Освѣнь това развитието, на медицината и на хирургията дали не са е възвинишила на наука отъ подобни естествени медици и хирурги, или съ торба ни е паднала отъ небето? Смѣшлю не е защитникъ на бездипломалийтъ или билеритъ, нѣ е защитникъ на правдата! То ще дойде времето което ще бѫдемъ принудени да подържаваме въ всичко европейскиятъ маймундженъ, нѣ още ние трѣбва да се крецимъ единъ другий!

За Бога нека ми кажатъ дипломалийтъ кой е можълъ до сега да помогне нѣкому въ Харманлийско на страждущите отъ зажни и гърденни пижки, които върлуватъ по онази мястностъ и само единъ единичъкъ въ Сюлла-Кюю знае да ги лекува? И този човѣчеъ, този благодѣтель на човѣчината е сирѣнъ! Кой отъ дипломалийтъ е можълъ да помогне на нѣкоя родителка, която сълѣдъ рожбата си страда отъ цицитетъ? кой е можълъ да излекува какъвто и да е видъ Хеморондъ (маясълъ)? Кой е можълъ да излекува най-заразителни и безна-

дѣждни рани? И този благодѣтель на човѣчината родомъ Турчинъ въ Карлово е билъ испѣдънъ! Кой е можълъ да намѣсти не строенъ нѣ счупенъ кракъ на соль? Отнесѣте се въ Ихтимански питайте вие ще се научите, а най-много отъ пострадалниятъ Н. Гр-евъ прѣди 3 години! Кой или коя дипломалийтка е можла да излекува мѣсечните болки на една заматорѣла и да я зарадва съ рожба? Кой или коя досега е излекувала прочутата болестъ клинавство и е развързала плодътъ на утробата на много ужъ осаждени вече за ялови? Отнесѣте се въ Ст.-Загора и фактътъ ще ви увѣри.

Нѣ защо да ги изброяваме на дълго и на широко? Дипломалийтги познаватъ, и вмѣсто да глѣдатъ да се ползватъ отъ тѣхната вѣщина, тѣ ги гонятъ, запрѣтяватъ ги, застрашаватъ ги за да не би да имъ отнематъ хлѣбътъ! Глупостъ и голѣма глупостъ! Нито знаятъ нито пожъ оставятъ нашитъ билери билерки и хирурги да упражняватъ вѣщината си! Европейцитъ тѣй се издирили тази наука и се славятъ, а пакъ нашитъ ланатъ муhi и вѣздухъ! Всѣко място има и своите мястни болести, пижки и рани, и вѣщи хорасъ се погрижили та имъ сѫ изнамѣрили лѣковетъ, а нашитъ днесъ дипломалии като виждатъ, че въ тѣхните дипломи подобни случаи нѣма, не се погрижватъ поне съ чуждо коливо на свой гробъ да поменуватъ!

Не дай, Боже, да се искрили нѣкой отъ нашитъ дипломалии и ние ще видимъ кой ще го излекува?! Неще ли да намали градътъ ни?

Смъшлю буха калпака си, поднася този въпросъ за нашите билири на сцената и желае да се земе въ внимание отъ надлъжното място; друго-яче много ще страдаме поради кефътъ на дипломатите!

Изъ Смъшлювий дневникъ.

— Чуйте глухи и нѣми, че отъ сега нататъкъ, който се хване въ иѣкое прѣстѣпление и се осѫди на заточение, ще иде да исплаща грѣховетъ си въ Анико; това било най-сгодното място спорѣдъ рѣшението на частий съвѣтъ на Н. Сиятелство. Най-сгодното, защото ще се соли, че се кѫпи въ морето, че се прѣпича на слънце и додѣто се обсоли и стане на пастарма и грѣховетъ му ще се исплатътъ. Казва се, че К-Аг-кий Н-къ щѣлъ да опита най-напрѣдъ егодностъта му, дѣто щѣлъ да лови разни риби и раци.

— Лѣка-мѣса казва се, че отпускътъ дошелъ вече отъ Ц/градъ съ балонъ ли съ телографъ ли, май не можѣхме добре да се научимъ, и Н. С. се готвялъ да тръгне вече прѣзъ София. (Б. на См. *Сахи деглисе, чокъ яладжръ!*)

— Дѣждоветъ на всѣкаждъ сѫбили изобилно, обаче и финансийното ни началство или главатарство не било добре. То щѣло тѣзи дни да искара на молитви всички жители за да спрѣтъ тѣзи дѣждове, защото наводненията причинили голѣми загуби. (Б. на См. *Задължностъ! Лапи се молихме за дѣждъ, а сега за бездѣждие! Додѣто имаме тѣзи партии, много ще тежи Божата рѣка вѣзъ грѣшилъ ни шии!*)

— Гиѣздата на лѣцата на Харманлийски и Хасковски Окол. д-ри скоро ще се размѣстятъ, първий ще ги топли на послѣдний, а послѣдний на първий. Послѣдний нѣма да се разсърди, защото ще иде под-близу до отечеството си, и ще има случай да прѣговаря под-често Елениката.

— Дирекцията на Правосѫдие то на 9-ий того стояла щѣлъ денъ да чака да се явятъ тѣзи, които желаятъ да адвокатствуватъ, и да ги испита; иъ за жалостъ, тѣ сѫ натрупали до толкозъ много, щото неможла да види ни единъ! (Б. на См. *Сѣжеляваме я, дѣто е стояла цѣлъ денъ гладна!*)

— Слухъ се прѣска като отъ билки-разбилки змѣй, че на всички-тѣ специалисти дипломитѣ ще имъ се прѣглѣдатъ изново. Това щѣло да стане съ намѣрение дано ужъ се истребятъ неспециалиститѣ. (Б. на См. *По тупанъ пуцино!*)

— Говори се, че на една продадена душа дяволътъ щѣлъ да се прѣсне, и тя щѣла да вѣскрьсне.

Освѣнъ това тя щѣла да се отрѣче отъ Мамона и да служи отъ сега нататъкъ само на Бога и на народа. (Б. на См. *Да не е иѣкой отъ новоизбранишъ депутати?*)

— Изъ единъ градъ ни питатъ: а бе, дѣдо Смъшлю, какъ ни, на кой святецъ или на коя святыца да идемъ да запалимъ свѣнъ дао да си намѣримъ добри учители, които да не знаятъ да играятъ на шумъ-шумъ дръпни и на шумъ-шумъ пустни? Отговоръ: на святъ Мина или на святая Мария Египтенката.

— Бѣбори се изъ г. Пл., че «Съединиститѣ» скоро щѣли да се прѣкръстятъ «Разсѣдисти» или *Лѣвисти*. Смъшлю още отъ отсега има честь да ги поздрави съ това имъ ново име, което ще имъ заприлича като на свиня звѣнецъ. А спорѣдъ други слухове тѣ щѣли да се прѣкръстятъ «Краваристи» или «Воловаристи» или «Псевдонароднисти». (Б. на См. *Прѣкръстѣте се и плюнѣте си пазухата да се не оплашите отъ такива страши и менища!*)

— Единъ новъ прѣвратъ се готови въ нашата Атономалия, иль дали ще умѣе, или вѣтъръ ще го завѣе, то е още като риба въ морето, обаче тѣй било, или инакъ било, той не ни обѣщава добра бѫднина.

— Една котка, казватъ, се размукала много изъ салонътъ на П. К. и искала да й дади жътъ червенъ джигерецъ, защото отъ старостъ не можала да си хваща мишъки. (Б. на См. *Заглавата и вѣрбата, това ѝ е цѣрвътъ!*)

— Слухъ са носи изъ г. Нова Загора, че иѣкой си гражданинъ който билъ кметъ въ окопационното врѣме присвоилъ четири метра отъ градската ни улица и построилъ вече здание на присвоеното място. Това сѫщо направилъ и свътъ му, попъ Д. Георгиевъ.

Изъ Княжеството.

Тайна корреспонденция на «Смѣшлю. София. Бае Смѣшлю!

Прррррръ-ттттъ! Барабањъти заблъска, иъ не мисли, че ще може да ни стрѣсне отъ литоргията! Ние като безъ князъ и безъ министри спимъ си и се не свѣщаляеме, що има да ни дойде отпослѣ до главата! То се знае, че пакъ ще се разритаме, и който падне подъ ударитъ, тежко му и горко му! «Български Гласъ» още отсега е подпадналъ подъ ударитъ на новий законъ за печата. Той мисли като пуйкъ на купице! Аслътъ става всѣкога; който копае другому дупка, той самъ пада въ нея. Да видимъ сега и Русчушкиятъ Цигански парцалъ «Българинъ» как-

ви ще ги рови и какви ще ги гвачи! Да видимъ изъ коя бѣчва ще извади изискуемитѣ условия!

Нѣ пека оставимъ тѣхъ да си дирятъ лѣкъ на главитѣ, и да дойдѣ да ти се похвала съ повинната, че тукъ се крон и се мечтае да се захване издаванието на два вѣстника «Правда» и «Съзнание». «Правдата» ще стане лѣжица въ устата на г. Я. Ковачевъ, и ще трае толкова, колкото и «Илюстрацията» му, съ която илюстрира избуха на повечето абонати левчетата, които сега щѣлъ да имъ ги искове чрѣзъ правдата.

«Съзнание» ще се тѣче и ще излиза на платъ или на сукно изъ фабриката на г. Сукнарова. Както видишъ, бае Смъшлю, отсега нататъкъ по наше ще има правда и съзнание, иъ само на бѣла книга съ черни слова! (Б. на См. *Вѣ «Правдата» не вѣрвай, иъ вѣ «Съзнанието» вѣрвай!*)

Новото ни градеко общнишко управление си го бива. То днесъ за днесъ е извѣрило чудосни; иностранинътъ прѣприимачи ги е втрѣсло, то е станжало като чума на тѣхъ и вѣрвамъ, че скоро ще се оттървемъ отъ тѣзи кѣрлеши. Да му ае сѫ уроци, иъ ако би да сълѣда и за напрѣдъ съ тази ревностъ, слѣдъ малко врѣме градътъ ни ще заприлича на отлѣдало! (Б. на См. *Сѫщо и нашите кметове се грижатъ.*)

Прѣди да съврѣжъ явявамъ ти, бае Смъшлю, че отъ калпавитѣ монети, които бѣхъ наводнили, сиромахъ и азъ ще пострадамъ защото, като земахъ да си прѣглѣдамъ парицитетъ спорѣдъ извѣстието на Градоначалникътъ ни че се познаватъ по легкостъта и по негладкостъта, намѣрихъ, че изъ празничнитъ ми санджъкъ се търкалятъ два ромжински лъва по 1 Франкъ. Видишъ ли какъвъ зарапъ ще сторя? Аслъ на сиромахътъ отгѣ ще му е добре? Ако минаватъ по васъ, да ти ги пратя, бае Смъшлю, за вѣ смѣтка та да не пострадамъ. Отговори ми и сбогомъ.

(Б. на См. *По-добре е да си ги дѣржисиши за антика! Бай ти Смѣшлю не се смѣе калпаво и не приема калпави монети!*)

Прѣмудростъ Смѣшлю. Чтение.

Тако глаголетъ Смѣшлю: мнозина, които хвърчатъ по вѣздухътъ и мислятъ, че отъ тѣхъ нѣма подостойни, а вѣ сѫщото врѣме и подхитри, ще паднатъ съ главата на долу и волпътъ имъ ще се чуе прѣзъ деветъ села въ десето и прѣзъ деветъ води джлбоки. Този неочакванъ ударъ ще имъ дойде отъ

една ръжка, която отъ доста връбме тежи надъ гърбоветъ имъ. Тъ ще се помъжчатъ да стапятъ отъ това си незавидно положение, обаче друга една ръжка ще ги притисне, и отъ силата ѝ чървата имъ ще истечатъ и ще развонятъ гдѣ що найдатъ. Отъ тъхъ единъ ще се развони и ще усъмърди П. К., щото отъ воията му повѣчето членове ще се принудятъ да напустятъ околията и монополната стая. Другъ единъ ще подкади като съ писъкоку една Дирекция, която ще се побърка кждѣ да го дѣни: другъ единъ-третий ще извика до толкова силио въ агонията си, щото ще растрепери дори и неодушевлениетѣ предмѣти. Между тъзи неодушевлени предмѣти ще се строполи една обща сграда или здание, кое то ще прѣтисне мнозина, които се мислятъ, че въ тъхи рѣцѣ е всичко, и че тѣ сѫ днесъ за днесъ пай-силнитѣ на денътъ. Това всичко ще се сбѫдне въ прочутата наша Автономалия, която отъ ягне днесъ е станала вълкъ съ овча кожа. Тази овча кожа е надуличена съ толкова игли, щото изъ всѣка душка пижатъ черви, които разсичатъ или раздиратъ кожата на толкова мizerни партии.

Едно дяволче съ черни рога, съ дълга опашка и съ черна душа ще иска да се въсползува отъ този случай, обаче Смѣшлю е зѣлъ мѣрки да го скопи преди да се мѣрне възъ жъртвата си. Това дяволче се труди чрѣзъ правдата ужъ да ни поробва и да ни вкарва въ конашата на свойъ си Тарторинъ, обаче то ще влѣзе само въ Смѣшлювите и въ Кукуриговите примки, и тѣ, слѣдъ като го пощердатъ добре, ще го пустятъ да си носи много здрави съ правдата.

Този прѣмудростъ Смѣшлюва ще се сбѫдне тъзи дни прѣди да си напълни новите царства и да тръгне по резия за да кали партити.

Народна пѣсень.

Ще идѫ, мамо, ще идѫ
Отвѣдѣ прѣзъ бѣла Дунава,
Да видѫ, мамо, да видѫ
Влахкия бѣла хубава

Оттамъ ще идѫ съ другари
Да търсѫ млади гиздани;
Ако ме чума удари
Отъ тѣзъ дѣвойки либави:

Ще идѫ, мамо, у Френско
Да се лѣкувамъ и цѣрѣ;
Ако ли не пижъ, у Нѣмско
Тамъ улгарчета да берѫ.

А мама дума: Величко,
Не ходи, синко, въ чужбина,

Че ми си чедо едничко
Подпорката ми въ старина.

Величку майка исхука,
Нарами книги и писма
Тръгъ, заминъ оттука
За обѣщаната земя!

Герги Гайдарътъ.

Отворено писмо

До Г-на Бухалковъ.

Страхъ и трепетъ пропиза джигеретъ ми, като се научихъ, че ти си искалъ да се вродадешъ като копъ на конски пазарь; а още повече за гдѣто си искалъ да стапешъ орудие на г. Серсемова, който въ серсемлика си е забравилъ на коя партия принадлежи. Азъ теувѣрявамъ, че партията, която гонимъ си, е вѣтъръ а още по-вѣтъръ ще бѫде, ако минешъ на онази, която подъ булочно на народни интересъ търси свойъ канцелъ.

Ти знаешъ, че когато бѣхъ едно врѣме въ Голѣмийтъ градъ азъ въртѣхъ умоветъ и сѫбинитъ на народа си, сѫщо искахъ да направя и сега, нѣ както усъщамъ, лѣжитъ ми не хващать вече мѣсто. Нѣ шаджимжъ саа-олсунъ ие ще сполучимъ да катуримъ колата и да стропимъ на г-на Серсемова главата. Сбогомъ.

Твой прѣданъ:

И. Тумбаковъ.

Мъдри съвѣти.

(За г. Г. М. Ч.)

- 1). Който се мисли за голѣмецъ, той е пай-голѣмийтъ глунецъ
- 2) Който се смѣта за мѣдрецъ, той играе като джамбазингъ на конецъ.
- 3) Който се счита за святецъ, той е пай-янинйтъ подлецъ.
- 4) Който се счита за отецъ, той си бае още на бобецъ.
- 5) Който иска да е народенъ борецъ, той е неговъ крадецъ.
- 6) Комуто се ревни да има голѣма глава нека се напасе съ есенна тръва.
- 7) Който иска да му ставятъ всички на крака, трѣба да върви като правъ ракъ.

- 8) Който иска голѣмъ коматъ, нека стане депутатъ.
- 9) Комуто се иска голѣмъ санъ, нека се нацапа съ катранъ.
- 10) На когото чергата се често иере за скоро ще се сѣдере,

- 11) Който мисли да има мозъкъ колкото единъ шиникъ той е цѣлъ дръвникъ.
- 12) Който угожда на всички отъ страхъ, скоро очитѣ му ще напълнятъ съ прахъ.

Опитомената лисица.

Басня изъ Смѣшлювѣ барабанъ.

Единъ овчаръ хванѣлъ една лисица и искалъ да я убие. Тя му се помолила да я не убива, нѣ да му даде едно лисиче и като го отхрани и опитоми, ако би да найде нѣкоя хитростъ въ него, тогава да убие и нея и него. Овчарътъ прѣстанѣлъ на това условие. Зѣлъ лисичето, занесълъ си го у дома и го ту-

рилъ въ оборѣтъ да го храни заедно съ кокошките. Лисичето додѣто било подмалко никакъ не поглѣдило на кокошките, нѣ когато попорасло, то хванѣло да ги погонва. Една поощъ то отишло близу до една квачка, распѣдило я и въ тъмнината грабишло си едно пиленце и го изяло. А за да не би да се открие кражбата му, то скрило перущината въ купището.

Като са засладили, лисичето захванѣло да си яде нареѣдъ, додѣто изѣло всички пиленца. Дошло рѣдъ и до голѣмите кокошки, то захванѣло и тѣхъ да си дави, като крияло всѣкога перущината имъ въ купището. Господарката, която дохаждала всѣка заранѣ да храни лисичето и кокошките забѣлѣжила, че като не останѣли пиленцата, нѣ и майките хвантели да намаляватъ. Покъртила отъ това събитие, тя го рассказала вечеръта на мѫжътъ си, който отъ ядъ спустялъ се да види каква е работата съ рѣшителностъ да убие лисичето. Нѣ хитрото лисиче като уѣстило каква е работата, проврѣло се прѣзъ една дупка и си побѣгнѣло. Овчарътъ като дирилъ насамъ нататъкъ идетата и кокошките и не намиралъ нито перущината имъ даже, дошло му на умъ да разрови въ купището и да види да не е тамъ лисичето; нѣ косата му настърхнѣла когато изровилъ перущината и покалитъ на пиленцата и на кокошките.

Сравнѣте иностранинъ специалисти въ нашиятъ оборѣ-Румелия съ лисицата и лисичето. Отъ този урокъ подобрѣ — здравие!

Дописки на „Смѣшля“

Сливенъ. Отъ училището безъ дата.

Дѣдо Смѣшль!

Правиши се, че си всезнающъ, и все видящъ обаче извини ме, ако ти кажъ, че ти нещещъ да видишъ или поне да се научишъ що етава надъ челото на рунтавийтъ ти калпакъ. Хвърлилъ ли си единъ поглѣдъ къмъ нашиятъ професоръ на музиката та да видишъ или да се научишъ каква Ц/градска и камоматска музика прѣдава? Понекалъ ли си понѣ за шага или за любопитство да се научишъ за миналото на този ужъ Гръко-Френецъ? Покадиль ли си се къмъ стаята на музиката та да чуешъ съ какви хамалски изражения се прѣдава музиката? Дошло ли ти е на умъ да понесниташъ дали не е и той нѣкой вагабонингъ или кѣрилишъ който ни смучи само кръвъта, а полза никаква? Какъ не е ти скимпилъ нѣкога да потърсивъ свидѣтелството му на всичкото и на професията му? Издри, растрѣси, дѣдо Смѣшль и ни яви за успокоение, за което крайно ще ти благодаримъ.

* *

(Б. на См. А бѣ глупавички, защо се отнасяте до дѣда си Смѣшля за такива голѣми работи, които не сѫ въ него вѣйтъ крѣгъ! Отнесътъ се на право до Адп. на Просвещението и вие ще узнаеше всичко и можете да се успокоите или не успокоите. Не успокоите, казавме защото както пъма крушка безъ опашка, тѣй нещещъ да има и болка безъ причина. При все това подканяме надълъжното място да поиспита тъзи дреболии.)

(Б. на Р. Изъ една дописка извлечамъ следующето.)

Виждалъ ли си и чувалъ ли си шото единъ голѣмъ и прѣголѣмъ ревиръ и изслѣдователъ да дойде и изслѣдѣ

клеветитъ и безобразията на единъ префектъ, а да отиде, да почува, ъде, и пие въ къщата на той префектъ, какъ то направи главния ревизоръ-изслѣдователъ съ нашия префектъ. Гдѣ се е чуло и видѣло, щото единъ езумминъ ишаръ на префекта, на когото прѣзъ рѣцѣтъ сѫмили всичкитъ подли, безобразни амонимии, писани въ черния кабинетъ, имена, да бѫде помощникъ на изслѣдователъ-ревизоръ, какъ то това станѣ туска: ишарътъ на префекта да сѫставя протоколитъ на ревизора?

Ела, байно Смѣшлю, ела да извикамъ съ тебе наедно: О врѣмена! Оправи!

ПОЛИТИКА.

Спорѣдъ послѣднитъ политически взглядове кака Австрия хважла да върти опашка и да се подмиликува около непобѣдимата Черна Гора. Нейното направление или посока въ политическата ѹ сфера е да сграби и да спипи и пея както ближната ѹ Сърбия: ипъ Черногорецътъ не влиза въ примката на ловецътъ. Той се прави, че не вижда заяка, ипъ че хрѣтката му спи, ипъ щомъ оглади той и хрѣтката, той не губи врѣме да му припали свѣщта и да му покаже, че и въ пай дѣлбокийтъ си сънъ, той знае да търколи заякътъ: за това подмиликуването на кака Австрия не сѫ друго освѣнь гони-ѣтр, губи-врѣме и пржскай-пари!

Нашитъ аги още не могатъ да се успокоятъ отъ смъртъта на Махмудъ-Недимъ наша. Единъ го хвлятъ други го укоряватъ; ипъ не трѣбва да го помнимъ и да не забравяме паметта му.

Дѣдо Ага т. с. най-голѣмийтъ отъ всичкитъ аги се сподобилъ да испрати на нашата Автономалопартия единъ билансъ колко трѣбва да брои нашата касса за скачаването на нашитъ желѣзици съ Европейскитъ. Биленсътъ е толкова голѣмъ и тѣжъкъ, щото ако да се сбереми всички ведно и да се притеглимъ, билансътъ ще надграсне повече отъ всички ни. Шукюръ яраби, трѣбва да кажемъ, всички, за гдѣто дѣдо ага си има грижата да инсабди съ желѣзици, та отпослѣ съ нашитъ камани по нашитъ глави!

Другитъ политически новини сѫмѣтни както сегашнитъ дѣждовни води та всѣкий зѣль сакъ или мрѣжа и трѣгнѣль да лови риба; ипъ безъ да смѣта че сухи гащи риба не ядатъ.

Насмалко останѣ и щѣхме да забравимъ най-прѣсната политическа лѣжа, че Хахамъ-башията щѣтъ да се почифути, а Имамиятъ да се потурчи? Що се смѣете? Цѣлатата днешна политика е такъвъ пергелъ безъ окрѣжностъ всѣкий го върти, ипъ безъ да има сѣника отъ чьрти! . . .

ШЕРЕНИ.

Загубенъ кандидатъ за депутатъ. Една коллегия пита: кѫдѣ е кандидатътъ ѹ. Който го знае нека по-скоро ѹ извѣсти. Знаковетъ, отъ които може да се познае, еж тѣзи: рѣстъ късъ и трътлястъ, очи кученки, уста кученки, носъ орлешки, брада къвжрджикъ и черна като арабска, мустаци опасени отъ молци, зѣби самъ-тамъ, ходъ кучашкий, читаль хамалский, крака мечешки, пети напукани като испращла рѣпа.

Награда: една таазе и турфунда череша.

Дѣтилско невинно питаніе: — Мамо, ти защо се кръстишъ когато си лѣгашъ, а пѣкъ тати се не кръсти? — Синко, защото женитъ имать новече дяволи отъ мжжистъ.

Офицерингъ и солдатинъ.

Оф. — Дуракъ! откѫдъ идешъ така? **С.** — Дуракъ! Ваше Благородие! откѫдътъ идете и Вие.

Оф. — Дуракъ! защо не вървите право?

С. — Дуракъ! Ваше Благородие, защото водката ме тика падѣво, а виното налѣво.

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. — Военната музика хважда весели градската ни градина. Населението е въ неописана радост. Аминъ зпае по какви съображенія се е водилъ Щабътъ та само веднажъ въ недѣлята щѣли сме да се удостоимъ да се веселимъ! (Б. на См. Благодарете и за толкова та не кракайте! Догдѣто на станцията има чужденци и бираия на васъ тонковици ли ще свирятъ? Вие разбирате ли ѹ е оркестъ? За васъ тъжна и зурна сѫ билѣ много! Така си мислятъ за васъ иностраниците!)

Тамже. — Хаосътъ въ Щабътъ на Милиц. и на Жандар. е владѣлъ всѣкоѓа, владѣе още и ще владѣе. Въ него всички сѫ специалисти иностраниците! (Б. на См. Ами кѫдѣ сѫ вашиятъ тузеисти специалисти? Женевъ циаъ да стапе депутатъ, кой ви е крие, ако се га на него място виждате Вома?)

София. — Новитъ въ «Съзнание», мѣбераленъ Органъ, види се да му се иска да ни докара умоветъ, обаче пуститъ ни кратуни гънятъ та не се знае кѫдѣ ще му излѣзе крайътъ! (Б. на См. Дръжте се за баджесици та ми е крайътъ и райтъ!)

Тамже. — Консерваториѣтъ се готовъ да замѣстятъ управляющите. (Б. на См. Ще имъ прѣслѣдие като стипица-ва киселица!)

Хасково. — До кога Виталисовитъ и Сюлейманъ-нашовитъ подлизурки ще се подиграватъ съ честъта и съ сѫдбата на населението? Дали правителството ни незнае никаката история на Харманлийски Жандар. командантъ бившътъ Иванчо ефени, а сега Недевъ? Или за награда на издайнчество му въ врѣме на С.-Загорското смущение иска да го възвиси? (Б. на См. Не отговоряме за тази телеграмма, защото С.-Загорци познаватъ по-добре тази личностъ, и ѝ сѫтвятъ погинли на бѣсилка та и чръз нея! Женитъ и сирачетата сѫ дръпътъ ще го раскажатъ, ако се лви тамъ! Сълдовашено: урра нека се възвиси, та въ даденъ случай още повече души да покоси!)

Тамже. — Отговорътъ испратенъ на Френския язикъ до Окржж. Ком. отъ дирекцията на общитетъ егради твърдѣ развѣнува духоветъ. (Б. на См. Чудни хо-

рица сте наистина! Не знаете ли, че въ нашата Автономия всичко става за хаткрѣтъ на коя и да е крава?)

Котелъ. — Едно брѣмбарче посѣща нашето Окол. Сѫдилъ, нѣщо му екжесаме крилцата. (Б. на См. Още ли се майте? Ами ако е оса и ви ожили?)

Габарево. — (Казанлѣшко) Дѣдо Господъ наказа мѣжъ и жена съ грѣмъ! (Б. на См. Добрѣ че не е наказъ училището ви и попѣтъ ви!)

Казанлѣкъ. — Гюловитъ отиватъ добре, миризмата имъ хванѣ да пѣли кюлбукулка гдѣ се сѣбрахъ учителите. Рѣшеніята имъ ще се умириша та не щѣтъ да можатъ да дишатъ! (Б. на См. Не забравяйте, че ѹ Ѣтава на кюлбукулка все е съ сполука!)

Арапово. — (Карловско) Ще върнемъ обѣщанието на избранийтъ си депутатъ, защо деби-йокъ, че ѹ Ѣтава и същътъ да не плащаме кадаструту! (Б. на См. Недѣлъте се опихъ да му намѣрите кола, ами чакайте на готово за кравалъ!)

Т. Назарджикъ. — По настъ лудитъ хванѣ да се умножаватъ сир. и съвестните ги прѣхвана тази болесть. Църквата, спорѣдъ съвѣта ти, се напълни, сега нѣма място кѫдѣ да ги туркимъ. (Б. на См. Въ градский домъ, който тъзи дни ѹ Ѣтава опрѣдѣли за лудница!)

Русчукъ. — Законътъ за печатътъ е напишалъ въ «Благаринъ». Той бѣрка изъ джобоветъ си данъ намѣри пѣкакво свидѣтелство, ипъ намира все Изеть-бейове сенети! (Б. на См. Може да го е оставилъ на Чорабчи ханѣ въ Шградъ; нека го подири тамъ!)

И/градъ. — Работата на Екзархията е скучана! Агитъ нещѣтъ да припознаятъ ферманътъ, защото когато се биль издалъ, тогава пъмало било «Княжество» и «Источна Румелия». (Б. на См. Несървайте! Това е патрикова молитва!)

Пона-Загора — Главниятъ ни тукъ учитель Неневъ отъ нѣколко врѣме на-самъ е захванилъ да учи дѣцата ни да имъ навиватъ гърбовете на пржки а вратоветъ на юмруци, разбира се че това трѣбва да е съзнанието на Инспектора понеже си прави оглушки за негови постъпки. Настоятелството ни вижда се малко го е грижа, кмета ни разбира са може да не е негова длѣжностъ да надзирава градеките и училници, а общината ни си на четиредесетъ ами не какво да правимъ дѣдо Смѣшлю, дѣцата вмѣсто да са научатъ на учение тѣ са научихъ на хазертлери даякъ. (Б. Р. Дѣдови Смѣшлю много пѣщо има да говори за този учитель но и този пѣщъ ѹ Ѣтава приналжи да не мисли милостта му че Смѣшлю незнае за неговите постѣпни конто се вършилъ и върши).

Тамже. — Правосѫдното ни бай Смѣшлю е окачено на стената приjectствното на управителятъ му е прѣзъ всички денъ четири часа съ идущата поща подробна програма. Гражданъ, селени по єзлийтъ денъ са излизаватъ по салонътъ на управлението благодарение на секретарътъ му че ионе той е малко деятелинъ върши всичката му работа ама да не разбирашъ подъ секретаря, защото и такъвъ има, ами главниятъ секретаръ, който отъ многото приенливане на работата приуди са да си купи още дѣв очи ама искъ чаре Исто чна дандания бу я тѣтъ отиватъ нашите работи особено тукъ въ нашия градъ.